

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/408/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512208684
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2512208684.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holíč, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpený advokátskou kanceláriou: AK SOUKENÍK - ŠTRPKA s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporcovi: D. T., nar. XX.XX.XXXX, E. XX, U. - R., o zaplatenie 119,90 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 12C 145/2012-20 zo dňa 20. februára 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 115a ods. 2, 156 ods. 3, 200ea ods. 1 O.s.p., § 42 ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b), ods. 3 písm. c), ods. 5 písm. b), e) zákona o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1, 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 101 ods. 1, 120 ods. 1, 120 ods. 4 O.s.p. a vecne tým, že výzvou zo dňa 05.11.2013, doručenou právnemu zástupcovi navrhovateľa dňa 11.11.2013, vyzval súd navrhovateľa na doručenie zmluvy o pripojení a dodatku k nej, ktoré uzavrel právny predchodca s odporcom a od ktorých navrhovateľ odvodzuje podaný návrh. Ani na opakovanú výzvu, doručенú právnemu zástupcovi navrhovateľa 20.01.2014, navrhovateľ súdu nepredložil požadované listiny-zmluvu o pripojení a dodatok k nej, ktoré uzavrel právny predchodca s odporcom a ktoré vo svojom návrhu označil ako dôkaz. Zákon o elektronických komunikáciách upravuje aj povinnosti účastníka, ktorý je v zmysle § 42 ods. 4 písm. b/ povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní. Súd nemal preukázanú existenciu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, a teda ani povinnosť odporcu platiť cenu za poskytnuté služby na základe zmluvy o pripojení a už vôbec nie povinnosť odporcu zaplatiť zmluvnú pokutu, ktorá v zmysle Občianskeho zákonníka musí byť dojednaná písomne. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno, a to aj napriek tomu, že bol súdom na predloženie zmluvy o pripojení uzavretej s odporcom vyzvaný, preto návrh v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na skutočnosť, že súd zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu, v konaní mal plný úspech odporca, nakoľko však odporcovi v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil, rozhodol súd o náhrade trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu a domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 119,90 eur ako aj trovy konania. Ako odvolací dôvod uviedol § 205 ods. 2 písm. e) O.s.p. doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a iné dôkazy, ktoré neboli uplatnené a tieto skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uznesení vo veci samej odvolacím dôvodom v zmysle § 205a ods. 1 písm. d) O.s.p. len vtedy, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. V odôvodnení rozsudku sa uvádza, že v predmetnom spore navrhovateľ nepredložil zmluvu o pripojení ani dodatok k zmluve uzavretej s odporcom. Na základe tohto navrhovateľ predkladá nový dôkaz a to zmluvu o pripojení zo dňa 06.12.2007 a dodatok k zmluve o pripojení zo dňa 06.12.2007, z ktorých vyplýva porušenie zmluvnej povinnosti odporcu a teda aj vznik škody právnenému predchodcovi navrhovateľa. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na skutočnosť, že tento dôkaz bol doložený v rámci základného konania ako príloha k listu zo dňa 28.01.2014 označeného ako: „Odpoveď na výzvu súdu“. V ďalšej časti odvolania navrhovateľ poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2013 č. k. 9Co 31/2012. Dojednanie o zmluvnej pokute je len zabezpečenie prospechu poskytnutého odporcovi. Uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty ako subsidiárneho práva, ktoré navrhovateľovi vzniklo až porušením primárnej povinnosti odporcu platí cenu poskytnutých služieb riadne a včas, nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán ako tvrdí súd prvého stupňa. K forme uzavretej zmluvy o pripojení navrhovateľ uvádza, že formu zmluvy, ktorú používa navrhovateľ resp. jeho právny predchodca nemožno bezvýhradne považovať za formulárový typ zmluvy, ktorý odporcovi neumožňuje ovplyvniť jej obsah, práve naopak, pretože odporca si napr. mohol vybrať dobu viazanosti a podľa zvolenej doby viazanosti získal benefit k poskytovanej službe. Aktiváciou zákazníkov pre uzavretie zmluvy o pripojení s viazanosťou bol práve benefit spočívajúci v poskytnutí zľavy z ceny poskytovanej služby či poskytnutie technického zariadenia, ktorého hodnotu musel navrhovateľ zabezpečiť zmluvnou pokutou pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti. K odvolaniu priložil list z 28.01.2014 označený ako Odpoveď na výzvu súdu, v ktorej uvádza, že predkladajú opätovne zmluvu o pripojení a doložil zmluvu o pripojení a dodatok k nej.

Odporca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ podľa obsahu použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku (§ 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku, keď prvostupňový súd vykonal dokazovanie v súlade s ust. § 120 O.s.p. a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty navrhovateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov prvostupňového súdu sa žiada dodať už iba nasledovné:

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.07.2012, sa navrhovateľ domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 119,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 119,90 eur od 19.07.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania, a to z dôvodu, že odporca si neplnil povinnosti voči právnenému predchodcovi navrhovateľa t.j. spoločnosti Slovak Telekom, a.s. (pôvodne pod názvom T- Mobile

Slovensko, a.s.) zo zmluvy o pripojení. Navrhovateľ nadobudol predmetnú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.12.2011, uzavretou s postupcom - spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. Navrhovateľ uviedol, že právny predchodca navrhovateľa s odporcom uzavreli v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Navrhovateľ vystavil odporcovi faktúru č. 9889923938 splatnú dňa 08.08.2008 na sumu 119,90 eur/3612 Sk. Nezaplatením faktúr v lehote splatnosti riadne a včas sa odporca dostal v zmysle § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka do omeškania. Vzhľadom k tomu si navrhovateľ uplatnil právo na zaplatenie úroku z omeškania. K podanému návrhu navrhovateľ pripojil faktúru č. 9889923938 splatnú dňa 08.08.2008. Prvostupňový súd vyzval navrhovateľa na doručenie zmluvy o pripojení a dodatku k nej, ktoré uzavrel právny predchodca s odporcom a od ktorých navrhovateľ odvodzuje podaný návrh. Ani na opakovanú výzvu, doručenú právnenému zástupcovi navrhovateľa 20.01.2014, navrhovateľ súdu nepredložil požadovanú zmluvu o pripojení a dodatok k nej, ktoré uzavrel právny predchodca s odporcom a ktoré vo svojom návrhu označil ako dôkaz. Zhrnúc vyššie uvedené odvolací súd zhodne s prvostupňovým dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol svoje dôkazné bremeno riadne preukázať návrhom uplatnený nárok.

Teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore, a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať.

Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ust. § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Podľa vety tretej súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

V odvolaní navrhovateľ predložil nový dôkaz a to zmluvu o pripojení zo dňa 06.12.2007 a dodatok k zmluve o pripojení zo dňa 06.12.2007. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na skutočnosť, že tento dôkaz bol doložený v rámci základného konania ako príloha k listu zo dňa 28.01.2014 označeného ako: „Odpoveď na výzvu súdu“.

Z uvedených skutočností predostretých odvolateľom vyplýva, že v podstate nejde o nový dôkaz, ale dôkaz, o ktorom navrhovateľ tvrdil, že v konaní pred súdom prvého stupňa dôkaz do spisu doložil a to podaním zo dňa 28.01.2014. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na obsah spisu z ktorého vyplýva, že právny zástupca navrhovateľa bol súdom prvého stupňa 2 - krát vyzývaný na doloženie zmluvy o pripojení a dodatku k nej, ktorú uzavrel právny predchodca s odporcom a od ktorých navrhovateľ odvodzuje podaný návrh. Prvá výzva súdu prvého stupňa bola doručená právnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 11.11.2013 a keďže navrhovateľ na výzvu žiadnym spôsobom nereagoval, ďalšia totožná výzva mu bola doručená dňa 20.01.2014. V spisovom materiáli sa však nenachádza odpoveď právneho zástupcu navrhovateľa na výzvu súdu a ani prípis zo dňa 28.01.2014 právneho zástupcu navrhovateľa, ku ktorému mala by mala byť pripojená zmluva o pripojení spolu s dodatkom. Právny zástupca navrhovateľa však nedisponuje dôkazom o tom, že skutočne na výzvu súdu prvého stupňa

reagoval podaním zo dňa 28.01.2014 a nepreukázal, že predmetné podanie spolu s listinnými dôkazmi, od ktorých si odvodzuje svoj nárok v konaní zaslal súdu prvého stupňa poštou príp. doručil osobne do podateľne.

Podľa § 79 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 79 ods. 2 O.s.p. navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Ak navrhovateľ disponuje listinnými dôkazmi, na ktoré sa odvoláva, jeho procesnou povinnosťou je pripojiť ich k návrhu. Ak navrhovateľ nedisponuje listinnými dôkazmi, napriek tomu môže navrhnúť ich vykonanie a požiadať súd, aby tieto dôkazy zabezpečil. Dôkazné návrhy možno v zásade prednášať ešte vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania podľa § 120 ods. 4.

Navrhovateľ v podanej žalobe zo dňa 14.06.2012 označil ako dôkaz zmluvu o pripojení, avšak túto zmluvu o pripojení nedoložil a nedoložili ju ani na výzvy súdu prvého stupňa.

Odvolateľ tvrdí, že je daný odvolací dôvod podľa § 205a ods. 1 písm. d) O.s.p. podľa ktorého skutočností alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že otázku viny možno účastníkovi pripočítať nielen vtedy, ak skutočností alebo dôkazy opomenul použiť v konaní na súde prvého stupňa úmyselne, ale aj vtedy, ak tak urobil z nedbanlivosti.

Odvolací súd je názoru, že uplatnený odvolací dôvod podľa § 205a ods. 1 písm. d) O.s.p. nie je daný, nakoľko navrhovateľ predmetný dôkaz síce označil, avšak z vlastnej viny ho nepredložil do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

S poukazom na vyššie uvedené právne a teoretické východiská odvolací súd uzatvára, že navrhovateľ neuniesol svoje dôkazné bremeno, keď v konaní dostatočnými dôkazmi nepreukázal, že jeho nárok v rozsahu uplatnenom v žalobe je dôvodný. Odvolací súd je pritom toho názoru, že v danej veci neboli splnené podmienky, aby súd výnimočne vykonal aj iné dôkazy, ako ich v konaní predostrel navrhovateľ.

So zreteľom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako v celom rozsahu vecne správny, včítane závislého výroku o náhrade trov konania, s použitím ust. § 219 ods. 1 a 2 potvrdil.

V odvolacom konaní plne úspešnému odporcovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov proti neúspešnému navrhovateľovi. Keďže si ale odporca náhradu trov odvolacieho konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil (a podľa obsahu spisu mu ani žiadne v odvolacom konaní nevznikli), odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.